

Z wieści lasu

Nadleśnictwo Jarocin, ul. T. Kościuszki 43, tel. (62) 747 23 19, www.jarocin.poznan.lasy.gov.pl

EKOŚWIĘTOWANIE 2022. NIE ZABRAKŁO TAM LASÓW PAŃSTWOWYCH

500 drzewek za zużyty sprzęt

ZGO Sp. z o.o. w Jarocinie - Wielkopolskie Centrum Recyklingu przy wsparciu Nadleśnictwa Jarocin zorganizowało po raz kolejny wielkie Ekoświętowanie. W tym dniu na wszystkich uczestników festynu, który odbył się na terenie Jarocin Sport, czekało naprawdę wiele świetnych atrakcji. Nikt nie opuścił imprezy bez upominku. To ważne, że mogliśmy włączyć się (jak przy poprzedniej edycji) w budowanie tego wyjątkowego wydarzenia.

W zielonym namiocie, „kipiącym” od żywych roślin, Nadleśnictwo Jarocin zbierało stary niepotrzebny sprzęt elektryczny w postaci zużytych i uszkodzonych telefonów. Każdy, kto przyniósł i zdeponował w koszu swój stary telefon - mógł go wymienić na sadzonkę wybranego przez siebie drzewka. Do wyboru były: dęby, klony, buki, modrzewie oraz sosny. Łącznie wydaliśmy gościom ponad 500 sztuk drzewek. W trakcie festynu rozstrzygnięta została ponadto IV edycja konkursu „Region czysty na 6”. W tegorocznej rywalizacji w duchu eko wzięło udział 108 placówek oświatowych z terenu 20 gmin należących do Porozumienia Międzygminnego tworzącego ZGO. Cieszymy się z tak ogromnej frekwencji i aktywnego udziału szkół. To ważne, by świadomość społeczeństwa, głównie tego najmłodszego, od wczesnych lat życia, była utożsamiana z koniecznością racjonalnej i świadomej segregacji odpadów i chęci życia w czystszej, wolnym od śmieci oraz zanieczyszczeń środowisku, co dotyczy także lasów.

Zestawił: WoJak
Zdjęcia: ZGO Jarocin

Wbrew pozorom osy i pszczoły różnią się pod wieloma względami - zarówno w kwestii wyglądu, jak i zachowania. Pszczoły to owady o długości dochodzącej do 1,8 centymetra. Mają krępe, lekko wydłużone ciała oraz skrzydła z przezroczystą błonką. Tułów i odwłok pszczoły jest barwy ciemnobrązowej lub ciemnopomarańczowej z dość masywnymi nogami. Osy osiągają podobną długość ok. 1,8 centymetra, choć niektóre rodzaje potrafią być nieco większe. Ich ciało pokrywa gładki i lśniący pancerz, w wyraźne czarno-żółte ostrzegające intruzów pasy. Zarówno pszczoła miodna oraz osa żądła. Czym się różni użądlenie pszczoły od osy? Przede wszystkim warto znać różnicę w fizjologii obydwu tych owadów z rzędu błonkoskrzydłych. Żądło osy ma inną budowę niż żądło pszczoły - jest gładkie, przez co po użądleniu, owad może łatwo wyciągnąć je ze skóry ofiary i odlecieć. To właśnie dlatego osa może kłuć kilkakrotnie - aż do wyczerpania się zapasu jadu w woreczku jadowym. Z kolei powierzchnia żądła pszczołego pokryta jest haczykami. Gdy dojdzie do ukłucia, pozostaje ono w ciele ofiary, a pszczoła odlatując, rozrywa swój odwłok i ginie.

PSZCZOŁY SAMOTNICE - SAMOTNIE CZY W GROMADZIE?

Jak się okazuje pszczoła pszczole nie jest równa. Wszyscy znamy oczywiście te pożyteczne owady, które produkują nie tylko „płynne złoto”, ale także pyłek i wosk. W naszych ogrodach spotkasz również tzw. pszczoły samotnice. Jest to grupa gatunków, które zamieszkują nasze ogrodowe skwery. Są bardzo pożyteczne i twierdzi się, że bardziej pracowite od zwykłej pszczoły miodnej. Często uznaje się je za pszczoły o łagodnym usposobieniu. W przeciwieństwie do pszczoły miodnej, samice zwykle nie atakują (nie żądają) w obronie swoich gniazd. Pszczoły samotnice inaczej zwane pszczolami samotnymi to grupa pszczoł obejmująca gatunki, w których każda samica zakłada własne gniazdo (jedno bądź kilka) i sama opiekuje się własnym potomstwem bez pomocy innych samic. Nie znajdziemy tu podziału kastowego na królową i robotnicę. Do samotnic należy większość gatunków pszczoł, przy czym podział na gatunki samotne i społeczne nie pokrywa się z podziałem systematycznym. Gniazdo zasadniczo składa

CO BRZĘCZY W TWOIM OGRODZIE?

Latają nad naszymi głowami, brzęczą, czasami są uciążliwe - owady. Dziś obalimy kilka mitów na ich temat. Często mylimy pożyteczne pszczoły z agresywnymi osami, a nawet szerszeniami.

się z komórek (ułożonych w przestrzeni w różny sposób zależnie od gatunku). Są one ułożone liniowo jedno za drugim. W każdej komórce samica umieszcza porcję pyłku wymieszanego z nektarem i składa jedno jajo, po czym zamyka komórkę. Cały rozwój larwalny zachodzi wewnątrz komórki, opuszcza ją dopiero imago. Wszystko jak w zegarku, ponieważ ostatnia zamknięta komórka otwiera się jako pierwsza. Mimo że brak jest współpracy między samicami, pszczoły samotne chętnie zakładają gniazda w koloniach, często osiadających nawet duże rozmiary. Samice gniazdujące w obrębie agregacji mogą wykazywać wobec siebie zachowania agresywne, jednak poziom konfliktów jest stosunkowo niski. Gatunki pszczoł samotnych można podzielić ze względu na sposób budowy gniazda:

- **samodzielnie kopiące gniazda:** samice kopią gniazda w ziemi. Norka składa się z korytarza i odchodzących od niego komórek lęgowych. W zależności od gatunku architektura gniazda, głębokość pod ziemią, układ komórek może mieć różny wygląd. W sprzyjających warunkach pszczoły na niewielkiej powierzchni mogą stworzyć agregację gniazd, z wieloma gniazdami należącymi do różnych samic. Do pszczoł gniazdujących w ziemi należą np. pszczolinki, lepiarki, niektóre miesierki. Część z tych gatunków wygryza sobie gniazda w innych miejscach, np. w spróchniałym drewnie.

- **gniazdujące w gotowych nor-kach:** gatunki nie potrafiące wykopać sobie gniazda samodzielnie korzystają z różnych istniejących szczelin. Mogą to być opuszczone ziemne gniazda innych pszczoł, ale częściej są to miejsca nad ziemią, takie jak puste lodygi roślin, korytarze wydrążone przez larwy chrząszczy drewnojadów, szczeliny w drewnie czy miejsca oferowane (świadomie bądź nie) przez człowieka, takie jak domki dla owadów lub szczeliny w murze. Do tak gniazdujących gatunków należą np. niektóre murarki, miesierki, makatki.

JAKIE PSZCZOŁY SPOTKASZ U SIEBIE W OGRODZIE?

■ **Murarka ogrodowa** (*Osmia bicornis*). Murarki to pszczoły samotnice, ale w warunkach stworzonych przez człowieka żyją w kolonii, choć nie współpracują ze sobą i nie mają królowej. Każda pszczoła jest samodzielna i niezależna. Murarki nie produkują miodu - jedyną korzyścią, jaką z nich mamy, jest zapylanie kwiatów, zwłaszcza drzew i krzewów owocowych. To niewielka pszczoła gęsto pokryta rudymi włoskami. Samce są mniejsze od samic i mają na głowie białe owłosienie. Zakłada gniazda w pustych lodygach roślin, szczelinach w murach i hotelach dla pszczoł. Komórki gniazd wyściela błotem. Zaczyna latać pod koniec marca.

■ **Miesierka różówka** (*Megachile centuncularis*). Przypomina pszczołę miodną, ale spód jej odwłoka jest pomarańczowy. Samice są większe od samców. Gniazduje w lodygach roślin, na kłifach, w zmurszałym drewnie i w hotelach dla pszczoł. Komórki gniazd wyklada liśćmi róży i glicynii. Zaczyna latać pod koniec wiosny.

■ **Pszczolinka ruda** (*Andrena fulva*). Niewielka pszczoła gęsto pokryta rudoczerwonymi włoskami. Samce są mniej-

sze od samic i mniej jaskrawo ubarwione. Tworzy gniazda na trawnikach i obrzeżach rabat, budując przypominający wulkan kopczyk ziemi wokół wejścia do tunelu. Lata od kwietnia do czerwca.

■ **Makatka zwyczajna** (*Anthidium manicatum*). Duża pszczoła, której nazwa oddaje jej zwyczaj zbierania włosków ze źdźbeł puchatych roślin, którymi wyściela i zamyka komórki gniazda. Wydaje charakterystyczny wysokotonowy brzęk. Samce wykazują się znacznym terytorializmem. Lata od końca maja do początku sierpnia.

■ **Koczownica** (*Nomada goodeniana*). Niewielka, bezwłosa pszczoła z odwłokiem w żółto-czarne paski i talią osy. Składa jaja w gniazdach innych pszczoł samotnic. Jej larwy zjadają pożywienie i larwy gatunku, w którego gnieździe matka złożyła jaja. Lata od kwietnia do czerwca.

■ **Porobnica włochatka** (*Anthophora plumipes*). Duża pszczoła przypominająca trzmiela, a z lotu ważkę. Samice są czarne, mają pomarańczowoczerwone włoski na tylnych nogach. Samce są rudobrzowe. Gniazduje w starych murach, a okazjonalnie

w ziemi. Lata od lutego do czerwca.

■ **Pszczolinka wierzbowka** (*Andrena haemorrhoa*). Ma rudobrzowy tułów i czarny odwłok z rudobrzową końcówką. Samce są mniejsze od samic. W przeciwieństwie do murarki rudej samice zazwyczaj gniazdują indywidualnie, a nie w gromadach. Lata od marca do czerwca.

■ **Pszczolinka niebieskawa** (*Andrena cineraria*). Gniazdująca w ziemi pszczoła o niebieskoczarnym odwłoku. Samice mają dwa pasma popielatych włosów na tułowiu, zaś tułów samca jest biały. Gniazduje w gęstych gromadach, często na trawnikach. Lata od końca marca do połowy czerwca.

■ **Lepiarka** (*Colletes hederiae*). Przypomina pszczołę miodną, ale odróżnia ją odwłok w pomarańczowe pasy i włochaty rudy tułów. Żeruje na kwiatkach bluszczy i gniazduje w gęstych gromadach w piaszczystej glebie - obecnie na terenach nadmorskich. Lata od września do listopada. opr. Wołak, zdjęcia: Adobe Stock i wikipedia Zacerpnięto: <https://pl.wikipedia.org>, <https://zielonyogrodek.pl/ogrod> (Tekst na podstawie Gardeners` World Polska)

Po raz trzeci sprzątamy z Prezydentem!

Las zapewnia nam tlen, oczyszcza powietrze, wpływa korzystnie na klimat. Jest domem dla wielu gatunków roślin, grzybów i zwierząt. Poprawia nasze samopoczucie, jest najlepszym miejscem do wypoczynku i rekreacji.

Śmieci zupełnie do lasu nie pasują. Śmieci nie tylko szpecą krajobraz, zniechęcają również do spacerów po lesie. Są śmiertelnym zagrożeniem dla żyjących w nim zwierząt. Rozkładając się często uwalniają chemiczne substancje, które mogą skażać powietrze, glebę i wodę, w tym wodę pitną. Sprzyjają rozwojowi niebezpiecznych bakterii i grzybów. W przypadku pożaru lasu są paliwem, które podtrzymuje ogień i ułatwia jego rozprzestrzenianie się.

Każdego roku leśnicy usuwają z lasów tyle śmieci, że wypełniłyby one ponad tysiąc wagonów kolejowych. Lasy

Państwowe przeznaczają na to blisko 20 mln zł rocznie.

Trzecią edycję akcji „SprzątaMy” zainaugurował 15 czerwca Prezydent Andrzej Duda wraz z małżonką. - *Przykład, jaki daje głowa państwa, to zachęta do tego, by samemu także zebrać napotkane w lesie odpady. I przede wszystkim, by nie traktować lasów jako wysypiska śmieci* - mówi Józef Kubica, p.o. dyrektor generalny Lasów Państwowych.

Nadleśnictwo Jarocin przez cały czerwiec inicjowało i koordynowało akcję sprzątania w wielu społecznościach miejskich i wiejskich, czego efektem są piękniejsze, bo wolne od śmieci lasy. Zachęcamy wszystkich do pochylenia się nad tym problemem, ponieważ czystsze lasy są bezpieczniejsze i piękniejsze, a przecież to nasze wspólne dobro - musimy o nie razem dbać.

(md)

AKTUALNOŚCI

PLENER MALARSKI W OEL W CZESZEWIE

W dniach od 31 lipca do 3 sierpnia 2022 roku planowane jest kilkudniowe wydarzenie artystyczne w Ośrodku Edukacji Leśnej w Czeszewie w ramach V Festiwalu Blżej Natury. Osoby zainteresowane udziałem proszone są o kontakt. Przewidywana ilość uczestników - 15 osób (zgłoszenia przyjmuje kurator do 30 czerwca na adres e-mail: kpjulia@poczta.onet.pl, liczy się kolejność zgłoszeń) (OEL w Czeszewie - Nadleśnictwo Jarocin)

MARATON LEŚNIKÓW

W VII Maratonie Leśników w ramach 19. CRACOVIA MARATON jako pierwszy na mecie pojawił się Radosław Boniec reprezentujący Nadleśnictwo Lipinki z rewelacyjnym czasem 02:44:41, a zaledwie 14 sekund później Jacek Gwóźdź z Nadleśnictwa Smolarz z czasem 02:44:55. Dało to odpowiednio 18. i 19. miejsce w klasyfikacji ogólnej oraz 10. i 11. miejsce w kategorii M30! Jako trzeciego z leśników powitaliśmy Andrzeja Kublera z Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie z czasem 02:49:35. Gratulujemy!

LIPOWSKIE RYBOŁOWY W KAMERZE

Do najślynniejszego gniazda w całej Polsce właśnie wróciła para rybołowów. Historia tego gniazda zaczyna się w 2014 r., kiedy to pojawiły się w nim Roszponka i Szuwarek, 2 rybołowy, które rozszły Nadleśnictwo Lipka w całej Polsce. Transmisję z gniazda rybołowów z Lipki można obserwować na kanale YouTube Nadleśnictwa Lipka, informacje na temat nowej pary pojawiają się na profilu facebookowym Nadleśnictwa i profilu RybołowyOnline. (RDLP w Pile) Zestawił: WoJak

KONKURS KULINARNY DLA KGW

Miostawska „Bitwa regionów”

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz z Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa oraz we współpracy z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i KRUS-em organizują w całej Polsce konkursy kulinarne dla Kół Gospodyń Wiejskich. Celem ich jest promowanie regionalnych potraw oraz bogactwa i różnorodności lokalnych tradycji kulinarnych.

Jeden z etapów eliminacji odbył się w Miostawiu, do którego przybyły gospodynie wiejskie z całego powiatu wrzesińskiego. Wiadomo, że każda gospodyni gotuje najlepiej, dlatego też dania serwowane przez panie były palce lizać... Nad prawidłowym przebiegiem konkursu czuwała komisja konkursowa, której skład tworzyli wybitni specjaliści z zakresu gastronomii, więc o werdykt mogliśmy być spokojni.

Oprócz wspomnianego konkursu i przepięknych stoisk kół gospodyń wiejskich na czas trwania imprezy przygotowano wiele atrakcji dla dzieci i dorosłych. Warsztaty plastyczne oraz możliwość zrobienia sobie kolorowych malowideł na twarzy, przejażdżka kucykami czy

strefy zabaw i dmuchawców to tylko niektóre atrakcje przygotowane przez organizatorów. Scena wypełniona była cały czas artystami, którzy grając nasze rodzime szlagiery (i nie tylko), kusili do tańca.

Nie mogło tam zabraknąć i nas - stoiska edukacyjnego z nadleśnictwa Jarocin. Jako że pokazywanie piękna przyrody mamy we krwi, postanowiliśmy podzielić się nim z odwiedzającymi nas uczestnikami festynu. Co więcej, każdy kto do nas przyszedł, czy duży, czy mały, miał możliwość zdobycia kawałka lasu dla siebie. Nagrodami w naszych konkursach były sadzonki drzew leśnych. Każdy mógł wybrać drzewko, które najbardziej odpowiadało jego preferencjom. Od gatunków liściastych takich jak lipy czy klony po drzewka iglaste, np. sosny i modrzewie. Odpowiednio posadzone i pielęgnowane będzie niesamowitą pamiątką dla kolejnych pokoleń.

Zachęcamy wszystkich czytelników do tego, aby dbali o otaczającą nas zieleni, a jak jest tylko możliwość, to posadzili drzewo, nie tylko dla siebie, ale z myślą o swoich następcach.

Marek Dobroczyński

„SPORTOWA NATURA”

Lasy Państwowe zapraszają wszystkie kluby sportowe w Polsce do wzięcia udziału w konkursie pod hasłem „Sportowa Natura”. Chcemy wspólnie promować ruch na świeżym powietrzu w otoczeniu przepięknej polskiej przyrody. Nagrodzone będą najciekawsze pomysły, a ograniczeniem jest tylko... wyobraźnia. Więcej znajdziecie na www.cilp.lasy.gov.pl/en/konkurs-dla-klubow-sportowych. (LP)

KONKURSY LASÓW PAŃSTWOWYCH „NATURA OD KUCHNI”

Wystartował ogólnopolski konkurs Lasów Państwowych „Natura od kuchni” skierowany do Kół Gospodyń Wiejskich. Granty w wysokości do 5 tys. zł trafią do organizacji, które przygotują najciekawsze propozycje wypromowania zdrowej żywności z polskich lasów. Zaś dla wszystkich miłośników „dobrego z lasu” powstanie książka kucharska z regionalnymi, domowymi przepisami. Więcej znajdziecie na www.cilp.lasy.gov.pl/en/konkursy/kgw. (LP)

NATURA od KUCHNI
Konkurs dla Kół Gospodyń Wiejskich

Zapraszamy Kola Gospodyń Wiejskich do udziału w ogólnopolskim konkursie! Razem promujemy lasy, zdrowy tryb życia i najlepsze produkty, które daje nam natura!

Aby włączyć udział w konkursie, zaproponuj działania promujące zdrową żywność z polskich lasów. Przygotuj stoisko z produktami runa leśnego, warsztaty lub konkurs kulinarny na najlepszą potrawę z ich wykorzystaniem albo zjedź dla dzieci na temat walorów żywności z lasu. Najciekawsze propozycje nagrodzimy dofinansowaniem w wysokości do 5 000 zł!

Konkurs trwa do 30 września 2022 roku.

Kontakt i nadsyłanie zgłoszeń:
konkurs.kgw@cilp.lasy.gov.pl

Zasady udziału dostępne w regulaminie na:
www.cilp.lasy.gov.pl/konkursy

Nie każda wierzba jest wikliną

Po latach dominacji wyrobów plastikowych wraca moda na przedmioty tradycyjne i wykonane z naturalnych materiałów. Dzięki temu wyroby z wikliny odzyskują dawną popularność i cieszą się coraz większym uznaniem klientów na całym świecie. Z tego surowca powstają zarówno duże meble, kosze, skrzynie, wózki dziecięce, kufry, jak i małe przedmioty użytkowe i dekoracyjne. Wszystkie odznaczają się naturalnym pięknem, ciekawym wzornictwem, wysokim poziomem komfortu, są lekkie i wytrzymałe w długotrwałym użytkowaniu.

W naszym kraju do wytwarzania wyrobów plecionkarskich stosuje się m.in. słomę, trawę, łodygi trzciny i sitowia, młode korzenie sosny. Najważniejszym surowcem są jednak młode pędy niektórych gatunków wierzby, potocznie zwane wikliną. Na terenach podmokłych, a szczególnie na brzegach zbiorników wodnych, rośnie dziko około trzydzieści gatunków wierzby, które łatwo krzyżują się ze sobą i są trudne do rozpoznania. Pędy nadające się do celów wikliniarskich wytwarza jednak tylko kilka z nich. Obecnie surowiec plecionkarski pozyskuje się głównie z plantacji, na których uprawia się odpowiednie gatunki wierzby. Dostarczają one cienkich prętów do wytwarzania przedmiotów plecionych, oraz nieco grubszych pędów do wyrobu obręczy na beczki. Najcenniejszego materiału wikliniarskiego dostarczają wierzba purpurowa, amerykańska, migdałowa i krzewiasta. Odznaczają się długowiecznością i silnym corocznym wzrostem, co gwarantuje regularny i stały dostęp do surowca. Po zebraniu, młode pędy wierzbowe poddawane są uszlachetnianiu przez odpowiednią obróbkę. W zależności od jej przebiegu surowiec uzyskuje barwę białą lub brązowopomarańczową.

Wierzba purpurowa (*Salix purpurea*) jest typową rośliną wikliniarską i zwyczajowo nazywana jest wikliną. Jej wysokie na 3 - 5 m krzewy tworzą gęste i rozległe zarośla w lasach łęgowych i na wałach przeciwpowodziowych. Ma długie, cienkie i bardzo giętkie gałązki, które są purpurowoczerwone w początkowej fazie wzrostu. Jest wytrzymała na upały i mrozy. Bardzo łatwo rozmnaża się wegetatywnie przez sadzonki. Przez wiele lat zachowuje zdolność odrasta-

Wierzba krzewiasta

nia. Kora zbierana wiosną z jej dwu- lub trzyletnich pędów, jeszcze przed rozwojem liści, jest bardzo cennym surowcem zielarskim. Z jej wyciągów otrzymuje się kwas acetylosalicylowy potrzebny do produkcji leków używanych przy leczeniu schorzeń wirusowych. Sprowadzona z Ameryki Płn. wierzba amerykańska (*Salix americana*) okazała się bardzo dobrym surowcem wikliniarskim. Obecnie zajmuje 70 proc. powierzchni wszystkich upraw wikliny w kraju. Jest łatwa w uprawie, może rosnąć na wszystkich rodzajach gleby. Jej cienkie pędy wyrastają do trzech metrów wysokości, są proste, bardzo giętkie i odporne na złamanie. Jedną z jej odmian nazywana jest amerykańką i jest uznawana za najlepszą wiklinę przemysłową. Na brzegach rzek i strumieni, nad rowami i w lasach łęgowych rośnie wierzba migdałowa (*Salix triandra*). Występuje w formie krzaczastej lub kilkumetrowych drzewek. Jej cienkie pędy są szczególnie cenione do wyrobu wszelkiego rodzaju koszyków, a z grubszych sporządza się kije wiklinowe. W lasach łęgowych i na terenach nadrzecznych okresowo zalewanych przez wodę, występuje wierzba krzewiasta (*Salix viminalis*). Odgrywa bardzo ważną rolę przy umacnianiu brzegów zbiorników wodnych. Uprawia się ją głównie na biomase, jako surowiec energetyczny. Odrosty uzyskują odpowiednią długość i grubość po 2 - 4 latach uprawy. Z cienkich i wiotkich świeżo ściętych prętów jednorocznych można wyplatać, bez moczenia, bardzo mocne i wytrzymałe tzw. wyroby zielone, które szczególnie efektywnie prezentują się na tarasie czy w ogrodzie.

Najsilniejsze tradycje wikliniarskie

w naszym regionie utrwaliły się w okolicach Nowego Tomysła, leżącego na pograniczu Wielkopolski i Ziemi Lubuskiej. Rozwój umiejętności uprawy wikliny i wyplatania z niej wyrobów w tym regionie przypisuje się napływowi licznych osadników z Niemiec i Holandii w pierwszej połowie XVIII wieku, zwanych później Olędrami. Przybywszy zagospodarowywali głównie nieuprawiane dotychczas podmokłe i bagniste tereny nad Obrą. Posiadali wielką wiedzę i doświadczenie w uprawie wierzby krzewiastej, co z powodzeniem wykorzystali na zajmowanych terenach. Kolejnym czynnikiem rozwoju wikliniarstwa w tych okolicach stało się przywiezienie nowych odmian wierzby z Ameryki Północnej.

W latach 30. ubiegłego wieku Polska eksportowała największe ilości surowca wikliniarskiego na świecie. Obecnie Nowy Tomyśl stał się prężnym ośrodkiem wzornictwa przemysłowego, artystycznego oraz produkcji wyrobów wikliniarskich. Miasto silnie podkreśla związki mieszkańców regionu z bogatymi tradycjami uprawy wikliny i jej przetwarzania. Od 2000 r. w sąsiedztwie ratusza, na rynku, stoi największy na świecie kosz wypleciony z wikliny. Jego wyjątkowość została potwierdzona wpisem do Księgi Rekordów Guinnessa. Reprezentacyjna ulica miasteczka, nazywana wiklinowym deptakiem, ozdobiona jest formami architektonicznymi uformowanymi z żywej wikliny. W zrekonstruowanej chacie osadnika olęderskiego urządzono jedyne w Polsce Muzeum Wikliniarstwa i Chmielarstwa, gdzie można poznać historię uprawy wikliny i rozwoju technik plecionkarskich.

Wacław Adamiak

LEŚNY ODKRYWCA

Zapraszamy do lektury naszej nowej serii i zachęcamy do czynnego udziału w tej zabawie. Tym razem na warsztat weźmiemy przyrodę, jej mieszkańców, otoczenie i zachodzące w niej zjawiska. Staniemy się leśnymi badaczami eksperymentującymi z żywym organizmem, jakim jest las. Nasze doświadczenia i eksperymenty będziemy realizować w oparciu o treści zeszytów ćwiczeń wydanych na zlecenie Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych. Zaczynamy!

EKSPERYMENT: DREWNO W WODZIE

Będziemy potrzebowali:

- kawałek drewna,
- kawałek styropianu,
- kamień,
- miskę lub inne naczynie mieszczące ok. 1,5-2 litry płynu,
- wodę.

Wykonujemy eksperyment:

- 1) Napełnij miskę wodą do połowy jej objętości.
- 2) Zanurz w wodzie drewniany klocek, przytrzymaj go pod wodą, a następnie puść. Obserwuj, co się z nim dzieje, czy daje się zatopić?
- 3) Powtórz eksperyment analogicznie jak wyżej, ale z wykorzystaniem styropianu i kamienia. Obserwuj co się dzieje z przedmiotami, toną czy pływają?

Zapamiętaj swoje obserwacje. Wyjaśnienia do tego i poprzedniego eksperymentu już w kolejnym wydaniu naszego dodatku. Zapraszamy do śledzenia.

Zestawił: **WoJak**
Zaczerpnięto: „Drewno. Leśne obserwacje i eksperymenty” A. Czyżewski, K. Kołacz, S. Łoboziak, S. Sitarek dla DGLP Warszawa 2016